

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ-ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ 2024

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

ΘΕΜΑ Α1

α. σελ. 134 « Τον Ιανουάριο ...δύναμη»

β. σελ. 215 «Οι διαπραγματεύσεις ...με την Ελλάδα»

εναλλακτικά

« Συμφωνία που υπογράφηκε από τον Ελ. Βενιζέλο στις 2 Νοεμβρίου 1905 στο μοναστήρι των Μουρνιών Κυδωνίας. Εξασφαλίστηκε γενική ανηστία και οι Μ. Δυνάμεις δεσμεύτηκαν να επεξεργαστούν ένα χάρτη νέων παραχωρήσεων στον κρητικό λαό, αρνούμενες πάντως να επιτρέψουν την ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα»

γ. σελ. 26 « Το 1866..κατάλοιπα»

εναλλακτικά

« Τα υλικά που είχαν συσσωρευτεί στη διάρκεια των αιώνων εκμετάλλευσης των ορυχείων κατά την αρχαιότητα. Το 1866 άρχισε τις εργασίες της στο Λαύριο μια γαλλο-ιταλική εταιρεία (Σερπιέρι-Ρου) με στόχο την εξαγωγή μεταλλεύματος όχι μόνο από τα υπόγεια κοιτάσματα αλλά και από τις «σκωρίες». Η τεχνολογία της εποχής επέτρεπε την απόσπαση μεταλλεύματος από αυτά τα κατάλοιπα.»

ΘΕΜΑ Α2

Α. Λάθος

Β. Λάθος

Γ. Λάθος

Δ. Σωστό

Ε. Σωστό

ΘΕΜΑ Β1

Σελ. 52 «Η Ελλάδα του μεσοπολέμου... μέσα στην καταστροφή»

ΘΕΜΑ Β2

Σελ. 217-218

«Σε λαϊκή συγκέντρωση... απέκοψε τον ιστό της»

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΘΕΜΑ Γ1

α. εισαγωγή προαιρετικά: σελ. 149 «Στις 24 Ιουλίου 1923... μεταξύ Ελλάδα και Τουρκίας.»

Ιστορικές γνώσεις: σελ.161 «Μετά την υπογραφή... προσφύγων»

Στοιχεία παραθέματος: κείμενο Α

Το Δεκέμβριο του 1926 ο Έλληνας υπουργός εξωτερικών Π. Αργυρόπουλος και ο Τούρκος Σ. Σαράτσογλου που ήταν μέλος της μικτής επιτροπής συμφώνησαν και προχώρησαν στην σύναψη της συμφωνίας των Αθηνών, η οποία και θα όριζε τον τρόπο εκμετάλλευσης των κτημάτων των προσφύγων ανταλλάξιμων και Ελλήνων Ορθοδόξων και Μουσουλμάνων.

β. **Ιστορικές γνώσεις:** Σελ. 161 « Στις 10 Ιουνίου 1930... άλλου κράτους»

Στοιχεία παραθέματος: κείμενα Α και Β

Σύμφωνα με τις πληροφορίες του κειμένου του Β. Κολλάρου η συμφωνία των Αθηνών καθόριζε τον τρόπο που θα διαχειρίζονταν οι δύο χώρες τις μη ανταλλάξιμες περιουσίες με εξαίρεση αυτών των Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης και των Μουσουλμάνων της Δυτικής Θράκης. Οι δύο

χώρες συμφωνήθηκε πως θα αγόραζαν ίσης αξίας κτήματα, τα οποία πρώτα θα τα αποδέσμευαν από οποιεσδήποτε υποχρεώσεις. Σύμφωνα με το παράθεμα του Κ. Σβολόπουλου με το σύμφωνο φιλίας του 1930 οι δύο χώρες δεσμεύονταν να μην συμμετέχουν σε συνεργασίας που θα έπλητταν οικονομικά και πολιτικά την άλλη χώρα, ενώ για οποιαδήποτε εξαγορά ναυτικού εξοπλισμού θα έπρεπε η άλλη χώρα να είναι ενήμερη για να αποφευχθεί ο ανταγωνισμός και οι εντάσεις.

Επίλογος: Σελ. 161 « Οι μεταγενέστερες... σύνορα»

ΘΕΜΑ Δ1

α. Εισαγωγή σελ. 60 «όσο οι Έλληνες... ηγεσία της Επανάστασης»

Ιστορικές γνώσεις: σελ. 60-61 «Όταν ο Δημ. Υψηλάντης... Αγώνα»

Στοιχεία παραθέματος: Κείμενα Α και Β

Σύμφωνα με το παράθεμα του G. Hering ο Υψηλάντης επιθυμούσε να δημιουργήσει μια γενική διοίκηση εκτός των τοπικών πλαισίων που επιθυμούσαν οι πρόκριτοι. Είχε ως βασικό σκοπό να συγκεντρώσει την εξουσία τόσο του στρατού όσο και της διοίκησης σε ένα ενιαίο εθνικό πλαίσιο. Όπως σημειώνεται και στο παράθεμα «Ιστορία του Ελληνικού Έθνους» ο Υψηλάντης δεν είχε σκοπό να παραγκωνίσει τους προκρίτους, επιδίωκε ουσιαστικά μια τυπική οργάνωση της διοίκησης και του στρατού για την πιο αποτελεσματική έκβαση της επανάστασης. Αντιλαμβανόταν ότι με τους μικρούς ιδιωτικούς στρατούς που είχαν καθαρά τοπικό χαρακτήρα δεν επρόκειτο να επικρατήσουν οι Έλληνες εναντίον των Τούρκων, παράλληλα θεωρούσε πως οι μεμονωμένες στρατιωτικές επιτυχίες των μικρών τμημάτων του άτακτου στρατού απλώς δυναμώνουν τον εκάστοτε είτε πρόκριτο είτε οπλαρχηγό που έχει υπό την ηγεσία του το στράτευμα. Με αποτέλεσμα να κυριαρχεί η αυθαιρεσία και να προωθούνται τα τοπικά συμφέροντα.

β. Ιστορικές γνώσεις σελ. 61-62 «Οι πρόκριτοι... στρατιωτικών και προκρίτων»

Στοιχεία παραθέματος: Κείμενο Γ

Σύμφωνα με το παράθεμα του Κ. Κωστή κατά την διάρκεια της Α΄ Εθνοσυνέλευσης οι πρόκριτοι της Πελοποννήσου, των νησιών, οι εκπρόσωποι της Εκκλησίας και οι εκπρόσωποι της Δυτικής και Ανατολικής Στερεάς Ελλάδας τάχθηκαν σε ένα στρατόπεδο και εναντιώθηκαν στους οπλαρχηγούς της Επανάστασης. Μέσα σε αυτό το κλίμα ψηφίστηκε το Προσωρινό Πολίτευμα και ορίστηκαν δύο όργανα διακυβέρνησης το Βουλευτικό και το Εκτελεστικό. Έθεσαν στον Υψηλάντη την ηγεσία του Βουλευτικού περιθωριοποιώντας τον κατά αυτόν τον τρόπο. Τέλος όπως πληροφορούμαστε από το παράθεμα η Φιλική Εταιρεία περιθωριοποιήθηκε εντελώς από τη διοίκηση καθώς δεν αναφερόταν πουθενά ως όργανο της Επανάστασης ενώ ακόμα και το σύμβολο της αντικαταστάθηκε με το σύμβολο της Αθηνάς.